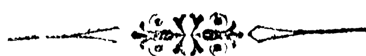
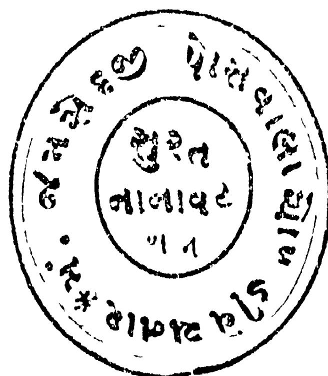
૧૯૩૫ ની

રેલનો ગરબો

છાપી પ્રગટ કરનાર

સુરત

સોદાબખાસ પ્રેસ મં. જમશેદજી પોરટવાલા

કિંમત એક આનો.

દ્રપાળ

૬૫૭

રેલનોગરબો.

(રાગ ખુરાન પોરી)

શંવત ઓગણીશેં હાલ. ઓગણચાલીનું શાલ
આવી રેલ શુણોભાલ, પુર ભપકાથા. ટેક
જેઠ વદી ત્રયા દશ ચંદ્રવારે નિસે દશ,
વાગે આવ્યા પાણી ધસ, શૈય પુરીમાં.
આવ્યા ખુગાનપુરથા પાણી, કંઇક ગામો શીંગેતાણી
કરી માડણિ ધુળ ધાણી, આખું પરગણું
ગામ બોહાણ કહેવાય, હિંદુ લોક જનજાજનાય
પુર જાન કરી ત્યાંય, આવ્યા વરીઆવમાં
ઓલપાડ પરગણે ગયા, ભુરા હાલ તેના થયા
નથી દેવને મન દયા, જે ચાહિતે કરે

શાખી

નહીં દયા દેવને મને, છે જગ પાળણ કીરતાર,
દયાથી જગ ચાલે નહીં, છે શુઃખ દુઃખ સંસાર,
એવી રીતરે, એવીરીતે, અનીહાંરે હેવીરીતે,
થોડું તાણ્યું ઘણું તાણ્યું, દેવે કથ સુણ્યું મેહનું,
અમરોલી, ભરથાણું, કોસાડ ગયકા ભોળી,
પાણી આવ્યાંછે કુસપાડે, કંઇક લોકો ચડેયા ઝાડે

ઉપર બેઠા બ્રમોંપાડે, કોઇ કાઢોરે કાઢો.
ત્યાંથી આવ્યા કતારગાંમ, પાસે શીવજિનું ધામ,
ભર્યો કુંડ ન રાખી ખાગ, ધરમશાળામાં પાણી.
સામે દુખનવાડો તાણી, દિલ દયા ન તેની આણી,
ટેરું ઉંચું હરનું જાણી, દુખમાં ગરાયાં તેમાં.

શાખી

ભરાયાં નિત્ય દેરાવિસે, ત્યાં હતા શુરતી જન,
શીવ રાત્રે આવ્યા હતાં, કરવા શીવ પુજન.
એવીરાતરે હેવીગતે, અનીહાંરે હેવીગતે
થયા ભુખ્યા નીચલોક, રડે મુકી હડુડી પોક
સુરતીએ સમાવ્યો શોક, જાર અપાવી,
ગોતાલાવાડી જે ગામ, પુર બેઠાં ઠામ ઠામ,
જેનું બીહામણું નામ, કોરા અટકાવ.
અડાજાણને ફરજાપોર. પાનિઆ કરે શોર બકોર
ગળ્યાં ભાઠુ ભાઠપોર, પેટ મોટું કરી.
બીજા આશપાશના ગામ, જેનું નાવી કાંઈ ઠામ.
કાઢ્યું તે સઘળાનું કામ, રેલ માતાએ,
ત્યાંથી આવ્યા ઉંમરે બાઈ. પુગી કાચક્રાની બાઈ
જુવો પરવટ જઈ ભાઈ, લોક દુઃખીઆ ઘણા,
ગામ પુણા જે કહેવાય. ઘર પચાશ તણાઆ જાય
બેઠા મગોદ ડુમાસ માંહ, ડુમાસે પાણી,

[૫]

શાખી

દુ:ખી લોક ચો' દીશના, જે વસે તાપીને તૂર;
ત્રાશી પુર જાણી આવતા, થાવહેયે ઘણી ચટપટ.

એવીરીતેરે હેવીરીતે, અનીહાંરે હેવીરીતે
રેલમાતા આવ્યા ધાઈ, કંઈકની બેશાડિ બાઈ,
કંઈકને ગયાછે ખાઈ, પેટ મોટું કરી,
કંઈકના તાણ્યાછે ઘર, કંઈકે ગુમાવ્યું જેવર,
કંઈક બેઠા થઈ ખર, જર ગુમાવી.
કર્યો રેલ માતાએ કોપ, છોડી જલની મોટી તોપ
ધન્ય તુજને મીસ્તરહોપ, ઓદયા નાળા ઘણા.
નાળાં ગયાછે ભરાઈ, મોટી કાપડ્રાની આઈ
આડી પરવટવાળી બાઈ, પણ ભરપુર
વૃક્ષો મોટાં શંગે તાણી. આંબા આમલિ રૂડા જાણી,
વડને ખેંચી લાવ્યા પાણી. કળો નરે જળમાં.
ઊગી જાનવરોની જાત, પક્ષિઓની રૂડીભાત,
રૂએ ક્રુર પશુની માત, જોઈ તાણાતા,

શાખી

પશુ પક્ષિ તણાઈગયા, શંગ ઝેરી સાપ વિક્રાળ,
વરૂ, શીંહ, રીંછ, હાથીઆ, આણ્યા ક્રુર પશુના કાળ,
એવીરીતેરે હેવીરાતે, અનીહાંરે હેવીરાતે,

પેંડ. શુર્યપુરમાં પાણી. દેખાય દસે દીશે પાણી,
શુણો દોણ ગરીબતી વાણી, તાલેવન રવડે,
ભાંગ્યા શચીનપાસ બે પુલ, ગયો અમરોલીનો ફુલ,
સુરત હોય બ્રિજની ભુલ; કોણ કાઢી શકે.
સડક નવીજે કહેવાય, સુરતથી બારડોલી જાય,
પડયાં ભગદર તે માંહે, બોડી નાંખીછે.
ફાટયું તાપીમાતાનું પેટ, લ્યો બ્રિજ પુર્વના કાનીબેટ,
જેવો બનાવોછે બેટ, ચારે પાસ બોદી.
કરબા રાંદેર જે કહેવાય, તે પર પુર્વનું વેર,
આવો લેવા કરી ફેર. કર્યા ગચ્ચકાબોલ.

શાખી

ગચ્ચકાબોલ રાંદેલ કરી, બોળ કરી ગયા રેલ માત,
આવી ત્યાંના ગામડા, લીધી મગદલે મુલાકાત
એવીરાતેર ફેવાગતે. અનીહાંરે હેવારાતે
રેલમાતા આવ્યા દોડિ, ભીમપોર ડુંમસની જોડી,
કીધી રેલમાતાએ બોડી. દીધી આંચ ઘણી.
તણાય ઝાડ ઉપર લોક, મુકે નીકળવાની પોક
કોણ પડી શમાવે શોક, તેનો મહા પુરમાં
હેવી રીતે નીર ધાયાં, કંઇક બાલ કીવાનમાયાં,
તાત કંઇકના બોવાયા. કોકના છોરૂ ગયાં
રીશ કરી પુર આવ્યા, બોળ કાંઠાને મન ભાવ્યા

યંન જનોને રડાવ્યા. દેખ જરને ડાટ્ટ.
હેલી કેમ ચકડ કરતાં. થયા સુરત શેહેરમાં ફરતાં
પ્રભાત સોમવારનો પડતાં, શેહેર ભરાયું અરૂં

મરમની વાત મોહનજીએ જાણી એ (રાહ)

રીસાવ્યા રેલ માતા લોક શંગે
ચઢ્યા શૈન્ય પુર શહીત ઉમંગે. ટેક રીસાવ્યા
વહાણે ગે જ્યારે ચઉદશનું વાયું
શાગરે શેહેરમાં નીરજ ભરાયું
પે'લાં પાદરીનું દેવલ ભરાયું, રીસાવ્યા
સુતારે લોકો નિદ્રા થકી જાગ્યા,
જુએ તો પુર પાસ આવી લાગ્યા,
પડીરે ફાલ પેટમાં ને ગાત્ર ભાગ્યા, રીસાવ્યા
કમાન ગુજરી ઓવારાની ડુંગી
મુહલા ખડકી ફેલ જાહ ઉભી,
પાતાળી વીરનું ડેરૂં ગયું બુડી. રીસાવ્યાં
અગાસીમાં રઘુવરદાશરે બેઠાં,
ઊંચારે ચઢી નીર પોં'ચ્યા છે ત્યાં,
જાહ લોકે બ્હાર કાઢયાં કેથાં. રીસાવ્યા
ચઢ્યારે નર દેતાં દોરઃ દોટ
પેંઠા કુદી શેહેરમાં લક્કડ કોટ,
રહ્યું. [illegible] રીસાવ્યાં

એઅરાજીને દરવાજે પાણી,
કમાન કુંવી આગળીતે જાણી,
કલાલની દુકાન શુધી મૂક આણી, ઉરશાવ્યાં
ધારતીપરે ફરેછે હોડી,
શાહએદપરી ભાગોળ શંગજોડી,
મુકરે તેની રાણીતલાવે દોડી ઉરશાવ્યા
ધુતણ પુર પાણી કાંસકીવાડે,
તેની સ્વામીનારાએન પાસરે વધારે,
માછલીપીઠથી શાપોરશુધી નીર આડે, ઉરશાવ્યાં
મીરરે જુલ્ફિકાર અલી કહાવ્યાં
તેનારે મહેલના ઓટલા સુધી આવ્યા
મોટાભાઈની સ્કુલને મનભાવ્યા ઉરસાવ્યાં
ધરમશાળાના રણુડા ધુતણી
ત્યાંથી એ નીર આવ્યા શાપોરભણી
કેટલા રે ઈહલા બતાવું ગણી ઉરશાવ્યા

મહા કોપ થયોતે કલીકાલમાંજો ગ (રાહ)

ફલાગામને ભોરચે પુર આવિયાજો
ઠાકોરભાઈના વાડીને મન ભાવિયાંજો. ફનાર
ત્યાંથી પુરગામ પરાં માહિ ચાલીયાજો.
ર. ન. મોહલ ૨૬ ને. ૯૫ રે ગ. ૯. ર. જો।

લોક નાગોરી વસેછે ચોકાના પુઠેજો
જોઇ પુરતેને ચાંચિઓ શોર કરેજો, કતાર
કુંચો લાભ કરવાનો કહેવાયછે જો,
ત્યાંથી પુરસેહેર વિષે ચાલ્યું જાય છે જો। કતાર
પેલું મથક બંદુ ગરાને નાકે કર્યાં જો,
મોજાભાઈના કુવાતરફ ગયાં ફરીજો કતાર
વાણીઆ ફળીગોંદી આંદી બાજુ ફેરીદે જો,
ખુણેક રસ્તો ત્યાંનો પુરે ઘેરિયો જો। કતાર
જદા ખાડીમાં પાણી પાણી થઇગયું જો,
વીર તરતાઆ આગળ કમર પુર રહ્યું જો. કતાર
દિલ્લી દરવાજેથી પુર પેઠા શેહેરમાં જો,
ગલેમંડિનો બજારલાધો ફેરમાં જો. કતાર
ઘાંચી ફળીથી છાપરીઆફેરી આવીઓ જો,
દુખાલાફળીમાં પણ એમથી શધાવીઆં જો. કતાર
દાદા દેરૂં મુકી આવ્યા ઉતક જોરમાં જો,
ભરી ગોળવાડ એમથીપણ તારમાં જો. કતાર
દિલ્લી દરવાજેથી નીર આડા જાયછે જો,
બેગમ પરાની ફળી ઓભરાયછે જો. કતાર
ગલેમંડી ગેટપાશથી પુર ચાંલાયાં જો,
દાણાપીઠે મનમોકળે માહાલીઆ જો. કતાર
તારહાફિસથી સ્ટેશન સુધી નીર ઘણાં જો,

ગોલવાડમાં તાંકાની રહીનહી મણા જો. કતાર
દુધારા શેરીમાં પણ પુર પેઠા એમ જો.
ગધા સામેના ઉદ્દરંગ પટમથી જો. કતાર
વાણીઆપીઠ રહી મુંબઈવડે જાય છે જો,
સગાને ભાગોળેપણ પુરબડ થાય તે જો. કતાર
બાડેશાહેબ ખેટીશાહેબ એપાશેરડે જો,
તેમનીવાડિયે જળદેવતા આવમે જો. કતાર
બાગાદીશેરીથી ગોમનાવાડ પુગથર્યું જો,
શાહપુરાની શેરીઓમાં કઈ જળ રહ્યુ જો. કતાર
દુગાનઝાંપાની પાણીગી ભરાઈ ગઈ જો.
મુંબઈવડેથી ટાવરસુધી રેળગઈ જો. કતાર.
ગોપીતળાવ ભરયું તે મહાજોરમાં જો.
રુસ્તમપરૂ આપ્યું લીધું નીજદોરમાં જો. કતાર.
ફરેહોડી ભાગળ નવશાગીમાં જોસથી જો,
પુરીઆવાડી બગાનપુરા સુધી હોંસથી જો. કતાર
નીરમળદાસનું મંદીર રૂડું કહાવીઈં જો.
તેનીપાસે દેવળ શ્રીંગ્રાજનું આવીઉં જો. કતાર.
પાણી કમરસમા સડકપર ત્યાં થયાં જો,
બાળેશ્વર થઈને છીપવાડ ગયાં જો. કતાર.
શંગડિઆ વાડાની શેરી આખી ભરાઈગઈ જો.
વગરટણીયાની બારડીએ પણ ન્હસાઈ જો. કતાર.

આંબાવાડમાં પણ પુગ્છે તરામણા જો,
સૈની પક્ષવાડેછે [illegible] થોમણા જો. કતાર.
શગરામપગાના જનો બહુ દુખાંધરા જો,
ગલીકુચાયે ત્યાં નીગબહુ ભગાઈ ગયાં જો. કતાર.
ધાભાશેઠને બાગવાવાડ ડુબી ગયા જો,
ગરીબ ગરબાનો [illegible] એમાં બહુ ધેપાજો. કતાર.
શ. કાલાજ [illegible] સંપાંસિક કહવીઆ જો,
ગરીબગુરબ.ને બાજાંના [illegible] જો. કતાર.

મેહેરબાન [illegible] મ. [illegible] મગ્રી ર મહે ને પચ. રો. એ રાહા
દોડાઆની રેઝમાત, આગ [illegible] દોડીઆની [illegible].
ઘેર સુરત પેલેગામ ૮, [illegible] ડાઆ [illegible]—૨૬.

શાખીઓ.

શાખી ૧ લી

લેનનો મોરબા ડુબી એ. [illegible] નાઉમોજે [illegible]:
ધ. [illegible] દોડ નીરલ [illegible] [illegible] ગંગ [illegible] નાને [illegible]—[illegible] ૧.

શાખી ૨ જી

કુરેકખાન સાહેબનો બંગલો. જેમાં [illegible]—પુર.
[illegible] માણસ તેમાંહિ [illegible] [illegible] ડુબ—[illegible] ૨

શાખી ૩ જી

દોડયા એ ત્રણ સાહેબો, કાડયાં ત્રણજણ બહાર,
હોડીએસાડી લઇ ગયાં, તેને નીજ મોવન મોજાર   અચાનક ૩

શાખી ૪ થી

શામન તેમાં રહીગયો. નવનીકળ્યો તે દીન,
પેટુલાં થોડો કહાડીઓ, બારીથયો નીરમાં લીન,   અચાનક ૪

શાખી ૫ મી

કોર્ટ આસીસ્ટંટ જડજની, ઉભેડી પૂરી શંગ,
જડ મુળ કાંઇદેખ્યું નહીં, જડેલેતે સ્થાનેજળ ગંગ.   અચાનક ૫

શાખી ૬ થી

જડજ શાહેબની કોર્ટજે. રગાલકાજ છે નામ.
વાડે વૃક્ષ વડનું હતું, પડયો ધર્ગ જપે મોય રામ.   અચાનક ૬

શાખી ૭ મી

હીરજીભાઇ કોટવાળજે, વસે નાનપુરા માયે,
પેંઠા પુર તેના ઘરવિષે. ત્યાંથી સુબાર મોહલેજાય.   અચાનક ૭

શાખી ૮ મી

કાદરશાહની નેળને, ધિસતળાવડી જાણુ,
ક્ષેત્રપાળ પણ પાસછે, વાજ્યો ત્રણે જથાનો ધાણુ.   અચાનક ૮

શાખી ૯ મી

પાલીઆ ફેરીના પારસી, ખારવા ખારવાવાડ,
આવ્યા પુર બજારમાં, કર્યો ત્રણે જગે બીગાડ. અચાનક ૯

શાખી ૧૦ મી

ખાડી પુરી ખંભાતાની, નીર આવ્યા ગેટનીપાસ,
પથ્થર ઓવારેથી ચઢી, કર્યો મ્હોટે કુવે આભાસ. અચાનક ૧૦

શાખી ૧૧ મી

મક્કાઇ ભાગળના પુલના, ધોરા બરાબર જળ,
માંછીવાડ ભરાઇ ગયો, જુએછે પીપલાપસે જગખળ. અચાનક ૧૧

શાખી ૧૨ મી

નવી શડક જે બાગમાં, તેના પુસ્તા સમ આવેલ,
દુની ડક્કા એ વારાની, જે ચોકી નવી બાંધેલ. અચાનક ૧૨

શાખી ૧૩ મી

પિપલ પાર્ક ભરાઇ ગયો, થયા પશુ પક્ષિ મૃત ઘણું,
બાગે મજબુત પાગને, ઘોડો તોડી પુરે નાખ્યો ઘણું. અચાનક ૧૩

શાખી ૧૪ મી

હાલ ડીસ્પેંન્સરી ચોકપિરે, જ્યાં ધર્મની દવા અપાય,
દર્દી તેમાં ઘણા હતા, લીધા ગાડ તેઓને ત્યાંય. અચાનક ૧૪

શાખી ૧૫ મી

જુની અદાલત નેવજી, બડેખાંનો મકબો સાર,
દેસાઈપોળ સુધી ગયા, જતાં વાર ન લાગે લગાર અચાનક ૧૫

શાખી ૧૬ મી

પ્રેસવિક્તોરીઆ પાસથી, ગયા ગ્રાનીરોડિયે પુર,
કુંવી કલાલની દુકાનો, હાઇસ્કુલમાં ઉદક ભરપુર અચાનક ૧૬

શાખી ૧૭ મી

ચાકલાબજારની ગેટને, બીજી અનેક દુકાન,
નાશ કરે ત્યાં જોશમાં, પડ્યું સીંધી તણું મકાન અચાનક ૧૭

શાખી ૧૮ મી

ભગુભાઈની વાડીમાં, વળી સીંધીવાડ શું જાણ,
સામી હારે પુર જઇ, વાળ્યો વાંસફોડાનો ઘાણ અચાનક ૧૮

શાખી ૧૯ મી

કાસિમ અલ્લાની દુકાન પુઠે, વસે રેડા ભાઇ લાડ,
સીંધાઓ પણ જ્યાં આવસે, કરે સર્વે રેડા ઘેર શોક અચાનક ૧૯

શાખી ૨૦ મી

હાડ વેદ રતનજી, કલાલની દુકાન,
પેંઢા પુર તેમાંથી તેથી, માળે ચઢાવ્યો સામાન અચાનક ૨૦

શાખી ૨૧ મી

આવ્યો તેણી પાસછે, તેમાં પુર ભરપુર,
જોતાં સામે મકાન એ, ભાંગી થયાં ચકચુર અચાનક ૨૧

શાખી ૨૨ મી

ભાગાતળાવમાં બાંધીએ, વાંકાવાળા દેહેરાઓ,

પેઠ પુર તેના ચરણમાં. ફરી મેડાના કરતા થયા અચાનક ૨૨

શાખી ૨૩ મી

ખોળો કુવો ઘુડાને. પુરણ ગણી ભાવ ભીને.
સીધા સામે ભલકરી. યોગિશ્રામ ગોળવાડમાંય, અચાનક ૨૩

શાખી ૨૪ મી

પંગે શનમુખ આવીઓ ઘેળાકુવાગા જેહ.
ત્યાં તો પુર તરગમણુ, આવ્યા નાનાવર દધીચેહ અચાનક ૨૪

શાખી ૨૫ મી

તે જે હતા - ૬ આવ્યા, વહુંઆ વરીને નેહ,
શુભ થઇ ફળતો. વાંચી શ્રદ્ધા કરજો તેહ અચાનક ૨૫

શાખી ૨૬ મી

ફરે મેં ગરબો રચ્યો, જેવી મારી બુધ,
ભાગો ભેડ, હરિકૃષ્ણ. સર્વે વંચજો કરીને શુધ. અચાનક ૨૬

ગરબો

ગોપીજનના હરિ તે નમેરા થયા જો (એરાહ.)
સારા દેશમાં તે પુરપસારી ગયા જો,
ગગનપુરનાગો ઝુઝવા ચાણુ થયાં જો. ટેક
તેમને ચાગ્રા વટાણને મમરા જો,
ધર્મીજનોએ અપાવી સુખીદમાંજો મારા
માજનતરફના હેડીએ દયાળુ કરી જો,

આણા મમરા વહેચ્યાં ખેરાફરી જો. સારા
મીર જુલ્ફિકારઅલીને કેમભુલીએ જો,
કારયા ગરીબો ફુગળકુંચીએ જો. સારા
છોટેશાહેબને બહુ ધન્યછે જો,
એસીહાથીએ વહેંચ્યું ઘણું અન્નછે જો. સારા
મદદકમેટી તરફથી થાએબહુ જો,
સેક્રેટરી મેમ્બરોને આસીસટદ જો. સાર
સિટીપોલીસ ઇન્સપેક્ટર મેસાંહાડીએ જો,
ફરયાં મિત્રણશાબેહેની જોડીએ જો. સારા
બીજી મદદ કંઈક લોકે કરી જો,
જેનેદાગ્રદીનની ઉગ્રતરી જો. સારા
એવા નરોને આસીસદઉ એટલી જો,
થજોઉમર સોમને રવી જેટલી જો. સારા
વધો કીર્તીએવાની બહુ દેસમાં જો.
પડેદુખ કદી તેને દેસમાં જો. સારા

ગરબી.

ગયા દાદાભાઇને આપણ વીસરી જો,
વય વરષબીસની હસીઆસરે રે,
સીખવાવવાં પુરણ અભતરણ રે. ગયા॰
આવ્યાં પુરજેવા સુરત શેહેરમારે,

દાદાભાઇ દીપ્યા રચીકારણરે. ગયા૦
માણસ પંચાંસી કાઢયાં ગયે બાગથીરે.
કુશળતરવામાં અતિએહરે. ગયા૦
બીજાજણ એકની પસુચારનેરે,
કાઢયા કાદરશાનેળથી તેહરે. ગયા૦
કુલે જન એકસો દસ બચાવીઆરે,
દેછે આંસીસ તેઓ પુરણ પરેમરે. ગયા૦

ગરબી

સારસારરે સુરત શેહેર, મુંબાઇ આલબેલી. (એરાગ)
ધનધનરે મુંબાઇ શેહેર સખીને જમાને છે.
ગરીબગુરબાને મદદ અતિ આપે છે. ટેક.
રૂડા આદંભવિ છે જગતુજગમાં પરોપકારમાં પૂરારે.
દુખીઆરાની દાઝ તે જાણે પરમારથમાં સુરા સખીને૦
સુરતમાં પુર જોરથી કાંઇ કંગાળો બહુ બનીઆરે,
બખતવતાં મુંબઇવાસી કુદી પડીઆ ધનીઆ. સખીને૦
સેઠ તાપીદાસ વરજદાસને વીઠલજી માણેક આતમારામરે,
પારસી સેઠીઆ પીટીટવાળા પેમચંદ રાયચંદ. સખીને૦
એવાતો બીજા અનેક સેઠે કંગાળનું દુખ કાપ્યુરે,
શુરત ઉપર આફત આવીતહાંરે જરસલુ એક આપ્યુરે. સખીને૦
ગરીબના આસીરવાદથી જેણે નામતેમના દુઃખ કાપ્યુરે,
દુનીઆમાં તેને પ્રગટકરને ગણુ કદી નહીં દાબ્યું. સખીને૦

મોટલીબાઈ, દીનશાહ, નસરવાન, હોરમસજી, નારણદાસરે.
મંછુમ કાવસજી, નવરોજી, ઠાકરસી, નારણદાસ સખી૦
વંદ્રાવનદાસ, જીવનદાસ, નેરાજભાઈ, જમસેદજીરે,
શાકરભાઈ, ફરામજી, બહેમન, પીટીટ જમસેદજી. સખીને૦
દામોદર, રામજીને શેરીશા આતારામ, તારાચંદરે,
ઉદેચંદ, દાદીભાઈ ફડા. ઈબરાહીમ, રૂપચંદ. સખીને૦
શેઠ સોરાબજી, ઠાકોરદાસને, રઘુનાથ ગોકળદાસ રે.
વીશ્વનાથ, સોરાબદાદીબર, ખંડેરાવ, ફડા વીરજીભાયાચુદાસ. સ૦
બીજી રકમો નાણાંતણીકીર ધરીને પુરણપ્રેમરે.
થયા સતસઠ હજાર ઉપરાંત નજર હેવીછે રેમ. સખીને૦
ઉપજ્યાં નાણાં ભરાયાં પુરે જેહુના મેહનત થાય રે.
પચાસ હજાર ગોકલીઆ સુરતપે. હજી ભરાયા નથ. સખીને૦
આરતીસલિંગ દીનસોકોની, એકના એકથી થાસેરે,
કરોડવરસનું આયુશ થાસે વળી સરગમાં જાસે. સખીને૦
સુરતના શેઠ પીન નરોપણ પરમારથ નવચુકયારે,
ગાં૦ વહાદરના હુકમથી. સભાઓથી નાણાં મુકયા સખીને૦
સુરતમાં પણ થયાં નાણાં, આશરે ચારહજારરે,
હજી વેહેલા ભરનીઆમાં. થસે હજાર પાંચ છ. સખીને૦

ઠા૦ હા૦ ધા૦ ફૂ૦

સમાપ્ત.

